

L'Esquerra i els òrgans del Poder

Repetidament havem reclamat, des d'aquestes pàgines, que hom acabés amb tota intrusió en els organismes del Govern. El Govern hem afirmat és la conjunció de totes les forces representades i àdhuc de les absents. Hom governa per a tots els antifeixistes sense excepció. I si es governa per a tots els antifeixistes no s'ha de consentir que certs organismes estiguin al servei d'un determinat partit polític o sindical. Alguns partits i sindicats han cregut el contrari i per això aquest sectarisme que ha envaït o pretès envair alguns departaments ministerials; aquest favoritisme vaxatori per a altres sectors polítics, que tot i ésser autènticament antifeixistes s'han vist protergats en certes funcions i càrrecs; i sobretot aquesta preferència de tractament i àdhuc de favor de què han gaudit els posseïdors en certs càrrecs al marge de la raó i de la justícia.

El Govern hauria d'ésser de tots i per a tots. Naturalment de tots els sectors antifeixistes i per a tots els sectors antifeixistes. Però mai al servei d'un grup o d'un determinat sector. I desgraciadament alguns partits polítics han cregut que certs càrrecs havien d'estar exclusivament al servei d'un partit per tal d'augmentar adeptes i incrementar proselitisme. I amb aquesta concepció partidista és lògic que no es tingui en compte la capacitat i la competència sinó únicament el servilisme al partit al qual deu el càrrec.

Però si aquesta intrusió dels partits polítics i centrals sindicals es sempre condemnable mai ho és tant com quan actua en els òrgans executius del poder: concretament l'Exèrcit i l'Ordre Públic. Tant l'un com l'altre, si en veritat volem fer-los eficients i evitar-los tota crítica — sempre nociva i més en les actuals circumstàncies — els hem de deslligar de tota intrusió, de tot partidisme que ens els pugui presentar com òrgans al servei, no del poble, sinó d'una determinada concepció sindical o política. El Ministre de Defensa Nacional i també el de Governació en repetides circulars dirigides a les forces a les seves ordres han condemnat el proselitisme i la política de partit de què s'havia fet objecte els organismes defensors de la integritat nacional i de l'ordre. Però, a pesar que molt s'ha guanyat en aquest sentit, els resultats que hom tenia dret a esperar no són en relació amb l'energia de les ordres cursades. Havem d'ésser francs, hi ha partit que ha fet tot el possible per tal no poguessin ésser portades a la pràctica. No parlem ni ens interessa parlar-ne de sabotatge, es tracta d'una altra cosa completament distinta: dels interessos del partit, que s'avantposen als interessos nacionals i als del poble.

Per això el Ple de la Federació d'E. R. C. de les comarques tarragonines, veïllant, com era el seu deure, per tal d'incrementar tots els esforços per a la causa de la guerra i per a obtenir la victòria final, meta a la que aspira tot el poble autènticament antifeixista, va aprovar la següent proposició en la qual es condensa la posició del Partit:

E. R. C. estima, després dels assaigs que s'han realitzat a partir del 19 de juliol del 1936, que el poble està obligat a depositar tota la seva confiança en els Governos de la República i de Catalunya per tal que desentrollin la seva tasca dintre dels Còdis fonamentals de la Constitució i de l'Estatut de Catalunya.

Per això és necessari i així s'acorda reclamar dels poders públics que acabin radicalment tota intrusió o proselitisme de partits polítics i sindicals en els organismes de govern, especialment Exèrcit i Ordre públic, acabant amb els privilegis que fins avui han existit

La retirada de voluntaris

La resposta del Govern de la República a la nota britànica

"Excmo. Sr.:

El 6 del corrient noviembre, el encargado de Negocios de la Embajada británica, cumpliendo encargo de su Gobierno, nos hizo entrega de una nota relativa a determinados acuerdos adoptados por el Comité de no intervención:

En respuesta al mencionado documento, tengo el honor de comunicar a V. E. lo siguiente:

1. — La nota comienza diciendo: "El Comité Internacional de no intervención ha acordado aceptar los nueve puntos del plan del Gobierno del Reino Unido, de fecha 14 de julio de 1937, que tratan de la retirada de los voluntarios, de la concesión de los derechos de beligerancia y del problema del Control, juzgue necesarias para hacer plenamente efectivo el Control, teniendo en cuenta, especialmente, las disposiciones sobre este punto contenidas en el informe Van Duhn Hemming."

El Gobierno español ha recibido, por el mismo conducto, y muy posteriormente a la nota, estos dos documentos complementarios, que pueden considerarse esenciales en orden a los acuerdos que se notifican.

2. — Seguidamente — apartado 1 — se nos requiere para cooperar a la retirada de todas las personas que participan en el actual conflicto que no sean de nacionalidad española o que no la tuvieran adquirida en julio de 1936, y se anuncia el nombramiento de comisiones encargadas de realizar en España los trabajos preparatorios de esa retirada.

3. — El Gobierno español que propuso, hace meses, la retirada de combatientes extranjeros, sigue manteniendo con firmeza ese criterio, por lo cual se muestra muy propicio a que tal operación se verifique bajo la vigilancia internacional, y está inclinado a aceptar la intervención de las Comisiones a que antes se alude. Pero estima indispensables ciertos esclarecimientos para conocer de modo concreto el alcance que habría de tener el compromiso a que se le invita.

Estos esclarecimientos no sólo conviene hacerlos en cuanto a la composición de dichas Comisiones, para evitar alguna repulsa fácil de admitir, ya la actuación de ellas, a fin de no encontrarnos luego con normas que puedan obstaculizar nuestro propósito de dar a su cometido las máximas facilidades, sino, preferentemente, en torno de los problemas que el Comité de no intervención involucra con el de la retirada de combatientes extranjeros.

4. — El plan británico de 14 de julio, en el apartado primero, referente a la vigilancia del tráfico de entrada en España por mar, dispone — párrafo b) — "la suspensión de las patrullas navales y su substitución por el establecimiento, con el consentimiento de ambas partes, de oficiales internacionales en los

a favor d'alguns grups polítics.

En aquests moments àlgids de la lluita que sostenim, tots els nostres militants han d'ésser els primers en donar tot el rendiment, àdhuc la vida si cal, per a defensar la República, símbol, per a nosaltres, de totes les llibertats individuals i de les de Catalunya.

La reclamació va acompanyada, com no podia ésser altrament, amb l'exigència per als nostres militants dels màxims sacrificis. L'E. R. C. ho sacrifica tot per a la victòria però no pot silenciar en cap de les formes tota actuació que pugui ésser perjudicial per a la nostra causa. Per això havia de fer constar aquesta declaració solemne.

puertos españoles con las debidas garantías".

5. — Por el contrario, entre las proposiciones Van Duhn-Hemming, que según la nota a que damos respuesta, han de ser tenidas en cuenta especialmente sobre este punto, figura una — párrafo 287 — rechaza el sistema preconizado en el plan británico, al decir acerca de él lo siguiente:

"Por razones que exponemos en nuestro informe, consideramos muy poco indicada la introducción de tal sistema, y creemos sería, no solamente muy costoso y muy difícil de administrar, sino, además, completamente inútil."

Sobre tan palmaria contradicción cabe, además, subrayar que el Comité de no intervención anuncia, por lo que al control respecta, su propósito de adoptar "las medidas adicionales que se juzgue necesarias", acerca de cuyo carácter y extensión nada se consigna.

Parece elemental que el Gobierno español sepa, anticipadamente, sobre todo teniendo en cuenta el giro que se ha querido dar al control, pretendiendo ejercerlo en nuestro propio territorio, si el sistema propuesto es el del plan británico de 14 de julio o si se considera rechazado tal sistema por el informe de Van Duhn-Hemming, que el Comité de no intervención señala también como cimiento de sus acuerdos y que es de fecha posterior — 20 de agosto — y, por último, en qué han de consistir las "medidas adicionales."

El Comité establece que la retirada de combatientes no españoles se irá haciendo parcialmente en proporción al número que de los mismos haya en uno u otro lado, pero nada dice, y convendría aclararlo, respecto a si esa proporcionalidad va a ser simplemente numérica o si, además, estará en relación con las diversas categorías que de tales coadyuvantes se clasificquen, lo mismo en el campo gubernamental que en el de los rebeldes.

6. — El Gobierno español muestra su profunda extrañeza ante el caso de que a efectos de la retirada de combatientes extranjeros, el Comité de Londres no reputa como tales a los súbditos del Sultán de Marruecos, residentes en la zona del protectorado de España en aquel Imperio, y quisiera conocer los fundamentos de semejante definición, que además de reñir con el afán de dar máxima amplitud a la retirada de combatientes no nacionales, pugna abiertamente con la Constitución de la República y se halla en franco desacuerdo con los Convenios internacionales que, partiendo del Acta de Algeciras, y suscritos por Estados cuyas representaciones figuran en el Comité de No Intervención, fijaron el estudio del referido país.

7. — El apartado 3 de la nota de 6 de noviembre dice: "Que a partir de una fecha que determinará el Comité de No Intervención y que deberá preceder muy poco tiempo al comienzo de la retirada de España de los no españoles, se restablecerá y se estrechará la vigilancia de las fronteras, tanto franco-española como hispano-portuguesa, y, al mismo tiempo, se adoptarán medidas para hacer más eficaz el plan de vigilancia marítima de la manera que se indica en el preámbulo del presente acuerdo."

8. — Ya hemos visto antes que el preámbulo cita como una de las bases de la resolución del Comité, el plan británico de 14 de julio. Pues bien, el apartado 8 de este plan, al fijar sus etapas, señala como la primera la del establecimiento de oficiales observadores en puertos españoles y, como segunda, la del nombramiento de las Comisiones que organicen y vigilen la retirada de extranjeros.

Por tanto, procede aclarar cual es la proposición que verdaderamente subsiste: si la que consigna el Comité, en virtud de la cual

el restablecimiento de la vigilancia fronteriza y marítima sería posterior al nombramiento de las Comisiones, o la establecida en el plan británico, que determina que la restauración del sistema de vigilancia anteceda al nombramiento de las Comisiones.

Por último, el Gobierno español estima necesario que se aclare la resolución del Comité Internacional, por la que se autoriza al Presidente del mismo a dirigirse a aquél, así como a los rebeldes, con objeto de obtener la conformidad "al acuerdo en su conjunto". Debe saberse, de manera que no quepa lugar a dudas, si tal acuerdo se contrae de modo exclusivo a la retirada de personas de nacionalidad no española que participan en la lucha o también a los otros problemas de reconocimiento de cierto derecho beligerante y restablecimiento de la vigilancia terrestre y marítima, que con el primero aparecen involucrados.

Reitero a V. E. el testimonio, etcétera."

Primer de desembre del 1937.

A LONDRES ES CONSIDERA MES SATISFACTORIA LA NOTA ESPANYOLA QUE LA DELS REBELS

Londres.—En aquesta capital es considera que la resposta del Govern de la República espanyola és més satisfactòria que la dels rebels de Salamanca.

LES DUES RESPOSTES SON ABSOLUTAMENT INCONCILIABLES

Londres.—Les primeres impressions que hom té als cercles relacionats amb el Comitè de no intervenció són que les dues respostes dels governs lleial d'Espanya i dels rebels són absolutament inconciliables entre elles ni amb el pla del Comitè. Malgrat tot, hom creu que seran necessàries noves consultes amb Barcelona i Salamanca abans que el Comitè pugui pronunciar-se definitivament sobre l'execució de l'esmentat pla.

El subcomitè serà convocat novament per tal de seguir tractant d'aquest afer.

Comunicat oficial

Comunicat oficial de guerra del Ministeri de Defensa Nacional:

Exèrcit de Terra

CENTRE. — Patrulles rebels intentaren un cop de mà al front de Guadalajara i fou enèrgicament rebutjat.

EST. — Forces pròpies ocuparen dos monticles i milloraren les seves posicions al sector de l'Ebre.

La nostra artilleria dissolgué una concentració enemiga pels voltants d'Orna.

Quan l'enemic realitzava treballs de fortificació a les posicions de Los Agudillos fou hostilitzat i se li causaren nou baixes vistes.

Fou rebutjat un cop de mà enemic al aix Aragó.

Les bateries rebels actuaren amb molta intensitat sobre Portillo, Baranco de Valdeparadas, Loma de Enmedio, Corral de Valdeabril, i altres llocs del Vedado de Zuera.

ANDALUSIA. — Poca activitat, limitada a hostilització d'algunes posicions pròpies i a l'actuació de l'artilleria enemiga des de Procuna contra Matagallares.

LLEVANT i EXTREMADURA. — Sense novetat.

Cops de fuet

Hi ha homes, d'aquells que més cridaven en tota revolució temps enrera, que donen mostres aquestes d'una covardia repugnant. Són aquells que si s'examinen els seus antecedents es troba que ja havien fet de gosets d'algun amo en certes èpoques passades, i ara, en creure que no es fa la victòria de la República estan posseïts d'un pànic que els fa digne de compassió o despreci.

Els homes republicans sencers miren l'actual moment de la guerra amb una serenitat i seguretat que constitueix tot un contrast a l'estat d'ànim d'aquells de que hem parlat abans. Vol dir això alguna cosa? Vol dir senzillament i terminantment que les solideses en el nostre camp cal cercar-les únicament en allò que té una fermesa i una història. El demés, per molt que hagi cridat i remogut, és fullaraca que fa més nosa que no pas servei.

La covardia d'alguns en aquesta hora es també el producte de la tasca derrotista feta en molts casos impunement pels agents dissimulats de l'enemic que poden pels nostres carrers. Calculen aquests agents obtenir d'aquesta manera dos resultats: deprimir la reraguarda de la República, i — fixe'u-s'hi bé — que els feixistes gaudeixin entretant d'un bon tracte, malgrat ésser reconeguts sobradament com a tals.

Ni debilitats ni manobres han determinar, però, cap resultat positiu. AVUI LA VICTORIA DE LA REPUBLICA DEMOCRATICA, ES MES SEGURA QUE MAL AIXI, en lletres de motillo, perquè se n'assabentin els pusillànims i els traïdors a la llibertat i a la independència de la pàtria. I això que es diu aquí, i que no hem de raonar en aquest lloc, fets no gaire llunyans ho han de confirmar plenament!

D'una cosa cal estar ben previnuts. A l'hora de la victòria estem segurs que tornaran a aparèixer més "valents" que mai els covards d'ara. Recordem-los bé per a poder-los-hi arrancar, davant de tot-hom, la careta amb què es presentaran.

I ara una dada: Segons els derrotistes la qüestió dels proveïments, ha d'agrenjar-se de dia en dia en progressió geomètrica. Efectivament, ahir i abans d'ahir ha estat possible a Tarragona adquirir als mercats molts més productes i a més bon preu que dies enrera. Les profecies dels agents de l'enemic es van confirmant!

Aquest número ha passat per la

censura

Espigolant

"La Humanitat" comenta la intervenció que els Sindicats han de tenir en la política:

"Però en evolucionar els sindicats, i ascendir al poder una conseqüència d'un ordre diferent, ha d'ésser tinguda present. Mentre els Sindicats limitaven — abans de la guerra — llur actuació a la defensa del treballador, la societat caminava sobre tres peus: El "treball" defensat pels sindicats; el "capital", defensat pels posseïdors i l'"Estat".

Si el Sindicat s'apropia de l'Estat (sindical-govern) i el sindicat s'apropia dels mitjans de producció (col·lectivització de la indústria) és evident que cal crear un sistema de defensa del treball. Perquè el govern té interessos que no són els del treballador. I el Sindicat Govern productor i organisme defensor dels treballadors haurà d'optar entre un interès o l'altre. Si opta per l'interès del treballador seguint el seu sentiment, mancarà al seu deure en abandonar els interessos del Govern o els de la producció. I si, contra el seu sentiment, es tira de cap a defensar els interessos de la producció i a servir el Govern, qui protegirà els treballadors?

Per consegüent, no es que ningú tingui la gosadia de barrar el pas del Govern als sindicats. El que volem és que si els sindicats han de governar s'utilitzin per la missió de govern; i que en cap cas, aquesta evolució, no pugui deixar indefensos els treballadors.

"Diari de Catalunya" creu que s'ha de valorar l'heroisme d'Euscadi:

"La resistència d'Euscadi hauria d'haver servit d'exemple. I probablement n'hauria servit si amb l'oportunitat deguda, hagués estat valoritzada.

Avui Catalunya ve obligada a valoritzar Euscadi degudament. No que no ho fes oportunament. Ja més amunt diem de l'emoció de Catalunya en els moments més difícils per Euscadi. Però és que avui, que un gran contingent de la població basca es troba entre nosaltres, es fa més precís de donar a aquests germans nostres la impressió del nostre afecte. I encara més, fer-los sentir que Catalunya considera amb justícia la gesta heroica de la defensa de la seva Pàtria.

Cal que en aquest aspecte, els bascos que es troben entre nosaltres, es sentin com entre germans, que es comprenen i saben compartir les seves penes com a pròpies."

J. Subirats Pinyana, comenta des de les planes d'"El Poble", de Tortosa, el Ple de la Federació d'E. R. C. de les comarques tarragonines d'El Vendrell:

"En l'organització de la rera-guarda, en el sentit de restablir la plena autoritat d'alcaldes i comissaris i evitar l'entorquiment que representa els múltiples delegats directes de certes Conselleries a les comarques, entén que s'ha d'anar ràpidament a restablir aquella autoritat que la llei dona a comissaris i alcaldes i supressió de tota

NOTES INFORMATIVES

EL MINISTRE DE COMUNICACIONS A LA NOSTRA CIUTAT

Ahir estigué a la nostra ciutat el ministre de Comunicacions i Transports de la República, senyor Bernard Giner d'elos Rios. Durant la seva curta estada a la nostra ciutat fou saludat per les autoritats.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — NEGOCIAT DE RECLUTAMENT

En virtut d'ordre superior rebuda del Comitè d'Educació Militar a Catalunya, i de conformitat amb el que està disposat a l'apartat B de la Base tercera de l'Ordre Circular de 5 de setembre darrer ("Diari Oficial", núm. 215), relativa a la instrucció pre-militar, aquest Ajuntament h'adiposats que, tots els ciutadans domiciliats o residents en aquesta ciutat nascuts l'any 1920, o sigui els que compliran 18 anys durant el pròxim 1938, a partir del dia d'avui i des de les 9 a la 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda, fins el dia 10 del corrent mes, es presentaran al Negociat de Reclutament per tal de verificar la seva inscripció per a la instrucció pre-militar; advertint que aquesta inscripció també comprèn els que pateixen algun defecte físic o mental, el qual hauran d'acreditar amb certificació facultativa.

La qual cosa es fa pública per a general coneixement, en previsió de les sancions en què poden incorrer els que deixin de presentar-se a Tarragona, 3 de desembre del 1937. — L'alcalde, Francesc Conde.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

delegació que no sigui aquesta o que tendeixi a menyspreuar la seva autoritat.

Aquestes tres resolucions del Ple de la Federació Tarragonina d'E. R. C., van encaminades a aconseguir d'una vegada per sempre més, la normalització completa de la nostra vida a la rera-guarda, la solució de tots aquests conflictes, perquè així, les energies dels nostres governants puguin ésser dedicades, únic i exclusivament a guanyar la guerra, a fer la guerra per aconseguir la pau i a conquerir per la nostra Pàtria la independència no arrebatada mai per ningú, i pel nostre poble la llibertat completa per sempre de sempre."

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Cap.

Defuncions

Miquel Lleixà Angosto, Sant Llorenç, 12, de 46 anys.
Josep Moncada Bové, Hospital General, de 79 anys.
Pau Mullor Abellà, Clínica Militar, de 20 anys.
Josep Saluena Robado, Clínica Militar, de 22 anys.

Matrimonis

Cap.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles

per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2

TARRAGONA

SCCORS ROIG DE CATALUNYA (S. R. L.) — SERVEI DE PAQUETS ALS FRONTS

El Comitè Local avisa als familiars dels combatents que lluiten als fronts del Centre, que el proper dia 9 dels crocents sortirà un camió destinat a Madrid amb paquets.

L'admissió de paquets quedarà tancada el dia 7 dels corrents.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

COMISSIO DE RECOLLIDA DE ROES D'ABRIC PER L'EXERCIT DE L'EST

Pessetes

Suma anterior.	4.607'—
Andreu Herrera.	30'—
Solidaritat Internacional	117'—
Antifeixista.	25'—
Josep Irujo Irturiz.	356'55
Avenç S. Femenina Es-	189'50
querra R. de C.	
Ldem idem Estat Català	
Idem idem Joventut Socia	
lista.	231'—
Ajuntament de Barberà.	615'—
	6.171'05

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Reparació. — Abonaments.
Durruti (Unió), 17, entressol.
Telèfon 1882

De tot arreu

UN DISCURS DEL KERRAIRE GOEBBELS

Berlin, 2. — Davant de més de 10.000 persones, Goebbels pronunciarà un discurs a Munster (Westfàlia), en el qual es va referir als problemes polítics en suspens i al pla de quatre anys. Afirma que per la seva política, Alemanya no vol aïllar-se del món, puix que ha sobrepassat definitivament el seu estat d'impotència.

Acabà declarant que l'"enemic mundial, el "bolxevisme", reconeixia que jo no es troba davant d'Alemanya sense defensa, sinó que davant del bolxevisme sorgeix una consciència de potències disposades a no deixar-se "persuadir" per ell.

ANGEL PESTAÑA, EN FRANCA MILLORA

Contràriament a la notícia publicada per algun col·lega, podem anunciar que el diputat a Corts i conegut obrerista Angel Pestaña, es troba en franca millora de la seva malaltia.

NIÇA, NATURALMENT, TAMBE ES ITALIANA

Roma. — El periòdic "La Tribuna", que s'ha destacat recentment per la violència dels atacs dirigits contra França, recorda avui que Niça fou anteriorment una ciutat italiana. Reprodueix un article de la revista "Atenoc Veneto", en el qual l'autor, Carlo Viviani, fa història de la cessió de Niça a França. Recorda les protestes motivades per aquesta cessió i reproduïx una carta inèdita de Garibaldi amb data 15 de gener del 1766, en la qual diu: "La nostra carta, tan afectuosa, i la protesta contra la servitud estrangera que ens ha estat imposada per la traïció i la felonía, consolida la meua esperança que tard o d'hora Niça serà novament italiana de fet com ho és de cor". La carta acaba dient que "La mada pàtria es compra amb sang, no amb discursos. Per la sang la recuperarem."

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Gran assortit en Caçadores

Mitges i Mitjons

Unió, 15 TARRAGONA

UN PERIODISTA AMERICA EXPULSAT D'ARGENTINA

Buenos Aires. — Hom sap que el corresponent del "New York Times" en aquesta capital, John White, ha estat invitat pel Govern a abandonar la República Argentina sota la pena d'expulsió. Hom fa retret a John White de trametre al seu periòdic informacions sistemàticament tendencioses i hostils al Brasil, i que han afectat ja a les relacions amistoses que existeixen entre ambdues repúbliques.

Joan Sans Salafranca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 8

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

FRANÇA PREPARADA PER A LA "PROXIMA"

París. — La passada nit les comissions de l'Exèrcit i la Marina, respectivament, escoltaren els informes dels ministres Deladier i Campinchi sobre execució del programa dels seus departaments. Deladier precisà que els mitjans posats en joc per a intensificar el ritme de la fabricació de material, especialment per a utilitzar de les drassanes, havia donat bons resultats. Anuncià que els pagaments reals el 1937 per a noves construccions assoliren 4.200.000.000 francs. Es declarà molt satisfet de les nacionalitzacions que permeten millorar el material en quantitat i en qualitat. Exposà la situació militar a Europa i subratllà una profunda i confortadora impressió feta en el seu últim viatge d'inspecció a l'Est.

Campinchi declarà que les construccions navals seguien el seu rumb normal; el "Jean Bar", 35 mil tones, estarà llest el 1939; el "Richelieu", el 1940. Després parlà de l'"Strasbourg", i dels seus perfeccionaments tècnics, especialment en els antiaeris.

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyors

Baixada de Misericòrdia, 16

ASSASSINAT DEL PRESIDENT DORIOTISTA DE LIBOURNE

Libourne (Gironde). — Un mariner ha descobert avui als voltants d'aquesta ciutat el cadàver del president del Partit Social Francès de Libourne, el qual desaparegué del seu domicili el dia 9 de novembre darrer. La policia ha obert una enquesta per tal d'aclarir els motius de la seva mort.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel

TARRAGONA

PROTESTES TURQUES PER ALEXANDRETA

Estambul. — La premsa turca renova les seves protestes contra una mesura atribuïda a les autoritats franceses al Sandjak d'Alexandreta. La irritació ha arribat fins als cercles universitaris, que organitzaren un miting davant el monument a la República, que la policia dispersà perquè no estava autoritzat prèviament.

No obstant, obtingueren l'autorització d'organitzar demà, divendres, una reunió on proporcionaran discursos els representants de les diverses organitzacions polítiques.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

UN SABOTATGE?

Londres. — Anit hi hagué una violenta explosió a les fàbriques de municions del Govern de Waltham Abbey, comtat d'Essex.

L'accident provocà solament danys materials.

Dona el misteri que envolta l'explosió, el ministre de la Guerra ha ordenat obrir un informe.

Secció esportiva

BILLAR

TORNEIG "PENYA CARAMBOLA"

Amb algunes sorpreses, abans d'ahir donà començ el torneig

Dimecres proppassat i amb molt d'entusiasme per part del públic i dels participants, començà el torneig de tercera categoria a carambola lliure.

A continuació donem els resultats de la primera jornada:

Reus, 50; Rubio, 49.
J. Casas, 36; Torné, 50.
Bordas, 50; Rius, 13.
Lobo, 45; Menasanch, 50.
Català, 50; Batista, 26.
Fàbregas, 50; Pujol, 28.
Mateu, 40; García, 50.
Vila, 31; Perelló, 50.
Perpinya, 50; Olivé, 26.
P. Casas, 50; Pascual, 14.
Ciutat, 33; Maluenda.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

DISSABTE I DIUMENGE, dies 4 i 5 de desembre del 1937

TARDES I NITS

Un doble Programa d'ESTRENES

La comèdia musical, parlada en castellà, interpretada per ANNA-BELLA I GUSTAV FRÖHLICH,

Rayo de sol

L'interessant noticiari "LAYA"

Espana al día núm. 26

BORIS KARLOFF I BELA LUGOSI els asos del film terrorífic a la sensacional pel·lícula fantàstic-científica,

El poder invisible

El més poderós secret del món científic en mans d'un home arrebatat per un afany de venjança!

DESTRUCCIO! : DOLOR!

ESPECTACLE IMPRESSIONANT!

Tot el que tocaven les seves mans o veien els seus ulls quedava pulveritzat!